

na svojih posestvih. Dežela ali država more plačevati samo le z denarji, katere vlagajo pri davkarji davkoplačevalci. V prihodnje bom poročal, kaj nasvetuje pododsek poljedelskega odseka o tej zadevi.

Obstrukcija čeških narodnjakov.

Mladočehi nimajo nasprotnikov le med Nemci; sovražijo jih njihovi lastni rojaki, katerih je nekaj tudi v državnem zboru. Vodja čeških skrajnih narodnjakov je državni poslanec dr. Baksa. Ta očita Mladočehom njihovo nedoslednost, da so pripustili redno obravnavo o carinskem tarifu, ne da bi bili dobili od vlade le trohico pravic za češki narod. Da zaupanje do Mladočehov res gine med češkim prebivalstvom, je pokazala neka volitev za deželni zbor, ki se je vršila pretečeni teden. V okraju, ki je bil vedno varen za Mladočeha, je zmagal nasprotnik mladočeskega kluba. To je hud udarec za Mladočeha, ki so pred blizu 14 leti pri volitvah za državni zbor popolnoma premagali stranko Staročehov, katerih voditelj je bil velezaslužni dr. Rieger. Ne le v zbornici, tudi v proračunskem odseku skušajo češki narodnjaki z zahtevo, naj se glasuje po imenih, zavleči delovanje državnega zbora.

Novi ministri.

Razširjena je govorica, da bodo nekateri ministri odstopili in prevzeli njihove posle češki, poljski in nemški poslanci. To bi se imelo zgoditi po končanem deželnem zboru češkim. Ta deželni zbor, ki že več let ne more zborovati radi nemške obstrukcije, bo sklican dne 18. majnika. Med zasedanjem češkega deželnega zbora preneha državni zbor.

Dopisi.

Od Sv. Jurja v Slov. gor. (Razno.)

Velika sobota! Kdo se je ne veseli, težko pričakujoč vesele aleluje? Pa kakor je bila za nas vesela, tako je bila žalostna za dobre stariše Pa valce. Nam so zvonovi zopet zapeli, oznanjujoč vesele aleluje, ali njim pa oznanjujoč žalost in zadnjo popotnico njihovega šestletnemu sinčku v grob.

Komaj se pa poslovimo od njega gomile, že nas pretrese druga žalostna vest, kar ravno ta čas je umiral drugi fantič, sin Janeza Šen v eter, učenec drugega razreda, kateri je še le na smrtni postelji sprejel prvo sv. obhajilo. Dobrim slarišem izrekamo naše toplo sožalje!

Pogorel je na velikonočno soboto med deseto in enajsto uro po noči Baumanov blev. Zadušilo se je osem glav goveje živine, konj, osem svinj in vsa perutnina. Oh, to bil je žalosten pogled! Škode je samo na živini čez 2000 kron, kaj še potem drugo? Kako je ogenj nastal, se ne ve.

Sedaj pa pogledimo nekoliko tukajšnje krajevne politične razmere. Ker se volilni boj z nekako besnostjo vrši na vseh krajih in nam naši nasprotniki pod zastavo ptujske giftne cunje hočejo spodkopati naša krščanska narodna tla, zato si oglejmo njih priprave najprej pri okrajnih volitvah. Tukaj namreč imamo moža, na katerega smo nekda s ponosom zrl, upajoč, da imamo v njem osebo, kateri nam bo pomagal obraniti naš mili okraj na narodno krščanski podlagi. Pa varali smo se! Sedaj, ko si je nakopičil bogastvo slovenskih grošev, nam ravno z njimi koplje naroden grob s tem, da dela dobre slovenske kmete od sebe odvisne tudi v političnem oziru. — On pravi: Kmet naj voli kmeta, seveda takšnega, ki zmetuje katoliško cerkev in blati slovenski jezik.

Tudi mi pravimo: prav je tako, kmet naj voli kmeta, ali voliti hočemo takšne, kateri so zmiraj zvesti sinovi matere Slovenije, kateri so se zmiraj držali naših svetih krščanskih načel. Zastonj je tvoja groznja: „Die müssen gestrichen werden.“ Mi pa pravimo: prečrtan moraš biti ti in vsi tvoji pristaši, ker komur ni mar lastno blagostanje, kako mu bo potem za blagor celega okraja.

Nekaj enakega godi se tudi pri pripravah za občinske volitve v Partinju. Tudi tam kaj si je hotel vsem dobroznani posilinemec in goreč častilec ptujskega lisjaka pridobiti volilce na svojo stran. K temu mu je hotel pomagati ob času svojega prihoda v občino pošten in dober slovenski kmet, na katerega smo že takrat zaupali in mu izročili občinsko upravo. Ali škoda ga! V svoje umazane kremplje dobil ga je ptujski lisjak, izdril mu narodno prepričanje, zasadil pa mu v sree mržnjo do svojega naroda slovenskega. „Izobrazil“ ga je toliko, da imenuje krščansko misleče ljudi „farske podrepnike“, Slovence „ksindli“ in hudoben je v njegovih očeh, kdor se pokaže Slovenca. Kajti on je postal kar čez noč velik Nemec, čeravno še kruh nemški zapisati ne zna, veliko manj ga je kedaj jedel na nemški zemlji.

Vendar pa je ta „Nemec“ zadnji čas sprevidel, da njegovega ljubega Francina vsa občina radi njegovega vedenja in življenja ne mara za občinskega predstojnika. Za to si je iztuhtal nekaj posebno pametnega! Ljudstvu bom govoril, da hočem postati predstojnik, na ta način šlo mi bo na limanice in mi pomagalo k izvolitvi odbora narodnih izdajalcev, med katerimi mogoče vendar zasede mandat tudi moj ljubljenelec Franc. Če bi potem pri izvolitvi župana vendar ne bil svest večine za Francina, še le potem se ponudim jaz za župana, Franc pa naj bo potem moj „šribar“. Potem bo vseeno, si misli, v nemčursko brezverni vreči imamo partinsko občino in naš nemčurski bič naj zanjaprej občuti dobro slovensko partinsko ljudstvo.

„Proč z vsem slovenskim ksindlom iz odbora“, to hočejo doseči nemškutarski podrepniki. Mi pa pravimo: kedor pa dobro slovensko ljudstvo imenuje ksindel, kedor izdaja svoj rod, kedor zmetuje nauke katoliške cerkve, kedor blati nje duhovnike, kedor ne živi kot kristjan, s tistim proč od odbora in z vsemi tistimi, ki se z njim družijo. V odbor pa vrle, poštene krščanske slovenske može! Živela krščanska narodna vzajemnost!

Črešnovce pri Slov. Bistrici. (Razno.)

Najprvo poročam, da imamo občinske volitve za občino Črešnjevec dne 15. maja 1905 ob 9. uri dopoldne v županovi hiši Jožefa Laha na Črešnjevcu. Vršile so se že dvakrat, toda obakrat je štajercijanska stranka vložila ugovor na c. kr. okrajno glavarstvo in obakrat ji je bilo ugodeno. Ako bi bila katoliška narodna stranka propala, gotovo bi se ji ne bilo ugodilo. Nemčurska stranka sama ve, da ji je odklenkalo na Črešnjevcu, zato bo napela še enkrat vse svoje sile, da zmaga. Toda upati hočemo, da se ji tudi zdaj ne posreči. Stranka je svojega propada sama kriva, ker je nelepo delovala proti županu Lahu in tajniku Pušniku. Pridite tedaj, vrli slovenski može, kateri hočete dobro gospodarstvo v občini, in volite vrle, krščansko misleče slovenske može. Pridite v obilnem številu 15. majnika na Črešnjevec tudi vi neustrašeni domoljubi slovenski iz župije laporske! Velikanski maj, katerega so postavili slovenski fantje pred gostilno g. Kapuna, vas kliče — jasno vam govori, kje se najdemo in pogovorimo glede volitev, s trdnim prepričanjem, da zmagamo. Na svidenje vrli slovenski volilci! — Na evetno nedeljo t. j. 16. aprila 1905 bila je na Črešnjevcu volitev novega konkurenčnega odbora. Udeležba je bila obilna. Voljeni so sami vrli slovenski može v novi odbor. Toda to je razkačilo Ludovika Kresnika, ki brez rekursa živeti ne more — in res, hitro je vložil rekurs na c. kr. okrajno glavarstvo v Maribor, da bi se ta volitev ovrгла. Do sedaj še ni nobenega glasu nazaj. — Na Črešnjevcu v šoli je imel dne 9. aprila t. l. v nedeljo popoldne g. Franc Goričan, kmet. potovalni učitelj iz Maribora, svoj poljudni govor o kmetijstvu. Zbralo se je veliko ljudstva, kmetov in tudi gospodinj. Vsi so gospoda pazljivo poslušali s posebnim zanimanjem. Bodi temu gospodu izrečena priskrba hvala za njegov trud in prosimo še drugič. — Po Črešnjevcu

se plazi po noči kurji tat, kateremu nikakor ne morejo priti na sled. Naredil je že precej škode. Privoščiti si je pač hotel tudi kurje pečenke, ki mu je gotovo dobro dišala o velikonočnih praznikih.

Sv. Martin pri Vurbergu. (Vabilo.) Prihodnjo nedeljo, t. j. 14. velikega travna (maja) bo predaval v šolskem poslopju po poldanski službi božji potovalni učitelj gospod Jelovšek o živinoreji, posebno o reji svinj. Ravno reja svinj povzroča pri nas, kakor na mnogih drugih krajih, še mnogo truda, a tudi mnogo stroškov, tako da navadno posestniki le toliko svinj spatajo, kolikor ravno potrebujejo za dom, k večjemu še eno ali dve za prodajo, da dobe nekaj novcev za dačo in druge potrebe. Da se pa reja svinj lahko dobro obnese in prinaša več dobička, je treba premišljovati, kako se more to ceneje izvršiti, kakor je bilo do sedaj mogoče. O tem pa bodete, dragi farani, slišali pri napovedanem predavanju. Le pridite v obilnem številu, posebno pa ve gospodinjje pa tudi dekleta, k predavanju, in zagotovljeni bodite, da vam ne bo žal časa, ki ga bodete za to zgubile. Naj bi ne bilo predavanje tako slabo obiskano, kakor je bilo žal že dvakrat o priliki predavanja o sadjarstvu in vinarstvu! Ne mislite, da gg. potovalni učitelji ne poznajo vaših razmer, da nimajo skušnje o tem, kar govore, in da pripovedujejo samo o tem, kar čitajo po knjigah! O ne, oni nam samo priporočajo to, kar so sami opazovali po mnogih drugih krajih, in kar so poskusili že sami in se prepričali, da je v resnici posnemanja vredno. Pokažite tedaj tokrat, da vam je mar napredek in vaš lastni dobiček, s tem, da v obilnem številu dojdete. Začetek bo takoj po večernicah. G.

Ptuj. Nemško uradovanje na vseh koncih! Pri nas imamo vsled posebne vladne milosti nemške uradnike, kateri za Slovence le nemški uradujejo. Ista dobrota se nam vsiljuje tudi od drugod. Ker ni časa, da bi se človek v vsakem pojedinem slučaju pritožil, mora se vendar pritožiti, kadar se jezikovni ravnopravnosti grdo bje v obraz, kadar se zakon naravnost tepta. Če človeku jeza vskipi, potem se navadno glasno pritoži, tako glasno, da ga tudi v ministrstvu slišijo! Če pa to končno vendar poseže vmes in prime podrejene mu urade, potem ti skušajo vse vtajiti in se izgovarjajo, da se vse kadi. Saj dobro vedo, da oboje zaleže, da jim je vse dovoljeno. Tu podamo iz najnovejše dobe lep zgled.

Lani je posojilnica ptujska plačala pri c. kr. glavni davkarji neko pristojbino. Ta urad je vedel, da je posojilnica slovenski zavod. Vrh tega pa se je v slovenskem dopisu tirjala pobotnica in je bila nakaznica slovensko pisana. Za rešitev je dal mariborski davčni urad nemško pobotnico, kakor v zasmeh, da se je od njega tirjala slovenska. To se je v pritožbi naznanilo finančnemu ministrstvu. To je stvar preiskovalo; končno je dobila ptujska posojilnica sledečo rešitev:

C. kr. finančno okrajno ravnateljstvo. Štev. 124/V. P. Maribor, dne 22. aprila 1905. Hranilno in posojilno društvo v Ptuj.

Na pritožbo z dne 19. grudnia 1904 se vsled ukaza finančnega ministrstva z dne 3. sušca 1905, štev. 449, ozir. finančnega deželnega ravnateljstva v Gradcu z dne 17. aprila 1905, štev. 1008 Pr. društvu razodene, da po uspehu poizvedb dotične davkarske uradnike samo toliko zadene krivda, kar jim je manjkalo potrebne pazljivosti, da so pobotnico le iz pomote vsled nujnosti in sile uradnih opravil v nemškem jeziku izpisali. Slovenska pobotnica je priložena.

Ferraris.

Ti ubogi nemški uradniki! Toliko in tako nujna opravila imajo, da ne morejo slovenske uradne pobotnice izpolniti! Ali gospod grof Ferraris res misli, da se za to potrebuje več časa, ali da njegovo rešitev kdo resnim smatra?